

N.F.S. Grundtvig “Herrens Fristelse”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.21, maj 2023

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1846 (SJ: 843)

Andre udgaver

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 2, nr. 70

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Else Riisager, redigeret af Katja Gottlieb og Krista Stinne Greve Rasmussen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Jesper Tang Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:409 |GSV:219

Herrens Fristelse.

- 1 Alt paa den vilde Hede,
Der gik *Marias* Søn,
Da mødte ham den Lede,
Som Morgenstjernen skøn.
- 2 Velmødt i Morgenstunden,
Guds Søn! om jeg seer ret,
Hvor, langt fra Rosenslunden,
Du gik dig bleg og træt!
- 3 I fyrretive Døgne
Jeg saae dig vanke her,
Fik ondt i mine Øine
Af al den Pilgrimsfærd.

- 4 Er du Guds Søn, den Rene,
Og dog i Hungersnød,
|GSV:220| Da siig til disse Stene:
Bliv I til Hvedebrød!
- 5 Ham svared brat den Milde:
Tal ei om Hungersnød!
Guds Mund er Livets Kilde,
Guds Ord er Livets Brød.
- 6 Det var den gamle Slange,
Vor Moders Banemand,
Han daarede Saamange,
Men Frelseren holdt Stand!
- 7 |A:410| Den Luftige, den Lede
Han foer alt som en Vind
Med Herren, vi tilbede,
Til Templets høie Tind.
- 8 Din Tro kan flytte Klipper,
Han sagde, falsk som Skum,
Jeg haaber, ei den glipper
Nu for det tomme Rum,
- 9 Er du Guds Søn, den Bolde,
Da styrt dig trøstig ud!
For dig jo bærer Skjolde
En Engleskare prud,
- 10 De bære dig paa Hænder,
Det skrev jo Finger reen,
Saa, hvordan du dig vender,
Dig støder ingen Steen!
- 11 Vor Herre Alting vidste,
Han svared: hvor det gaaer,
|GSV:221| Du skal din Gud ei friste,
Det ogsaa skrevet staaer.
- 12 Det var den gamle Slange,
Vor Faders Banemand,
Han daarede Saamange,
Men Frelseren holdt Stand!

- 13 Den Luftige, den Lede,
Han foer alt som en Vind
|A:411Med Herren, vi tilbede,
Til skyhøi Fjeldetind.
- 14 Der laae et Verdens-Rige,
Saa skjønt som Paradis,
Saavidt som Toner stige,
Det bar af Skjalde Priis.
- 15 Da hviskede den Lede:
Alt hvad du seer er mit,
Men vil du mig tilbede,
Velan, det Alt er dit!
- 16 Nu fik han Svar i Vrede:
Fy, Satan, pak dig bort!
Kun Gud maa du tilbede,
Det Bud er klart og kort.
- 17 Det var den gamle Slange,
Som sov i *Kains* Barm,
Han daarede Saamange,
Men fik nu Spot og Harm!
- 18 Som Hvirvelvinden tuder,
Det lød i vilden Ørk,
|GSV:222Som Brandsted-Bjerget spruder,
Saa fnøs den Engel mørk!
- 19 Dog tøve ei han kunde,
For stærkt var Herrens Ord;
Fra alle Rosenslunde
Til Helvede han foer.
- 20 Gud-Faders Englehære
Kom nu med Sangen sød,
Vor Frelser Mad at bære,
De kom med Viin og Brød.
- 21 De sang: som Roser røde
I Sarons-Dalen skøn,
Saa blomstrer nu det Øde
Til Ære for Guds Søn.

|A:412Guds Engle Herren loved,
Kom, lad os juble med!
Thi knust er Slangens Hoved
Af *Jesus*, Kvindens Sød!

N. F. S. Grundtvig.
